



Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken

aan De minister voor Immigratie en Asiel
Drs. G.B.M. Leers
Postbus 20011
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

contactpersoon Mr. J. de Poorte
doorkiesnummer 070 – 370 8007
datum 23 augustus 2011
ons kenmerk ACVZ/ADV/2011/022
uw kenmerk
bijlage(n)
onderwerp

Advies inzake de conceptwijziging van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000
(aanscherping glijdende schaal)

Geachte heer Leers,

Bij brief van 27 juni 2011 (kenmerk 2011-2000250816) heeft u de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ) gevraagd te adviseren over de conceptwijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) (aanscherping glijdende schaal). Met deze brief voldoet de ACVZ aan uw verzoek.

Voorafgaand aan de opmerkingen ten aanzien van de specifieke wijzigingsvoorstellen maakt de ACVZ een aantal algemene opmerkingen over de proportionaliteit, de noodzakelijkheid en de legitimiteit van de voorstellen. In de paragraaf over legitimiteit wordt ingegaan op het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de verschillende relevante Richtlijnen.

Proportionaliteit

Proportionaliteit bij het maken van verschil tussen eigen burgers, EU-burgers en derdelanders

Er is een grens aan de toelaatbaarheid van het maken van onderscheid tussen eigen burgers, EU-burgers en derdelanders. Het uitgangspunt in de beginselen van Tampere uit 1999 en de Stockholmverklaring van 2010 (punt 6.1.4) is dat de rechtspositie van derdelanders zoveel mogelijk moet worden gelijkgesteld aan die van EU-onderdanen. De glijdende schaal is als zodanig een juridisch instrument dat juist het verschil tussen mensen

postadres
Postbus 93127
2509 AC 's-Gravenhage

bezoekadres
Prins Clauslaan 20
2595 AJ 's-Gravenhage

www.acvz.com



met de Nederlandse nationaliteit, migrerende EU-burgers en derdelanders benadrukt. Een Nederlander die een strafbaar feit begaat hoeft alleen te vrezen voor strafrechtelijke vervolging, een vreemdeling loopt, naast strafrechtelijke vervolging, het risico te worden uitgezet naar zijn land van herkomst. Dit geldt ook voor vreemdelingen die zeer langdurig in Nederland verblijven. Migrerende EU-burgers worden in dat opzicht gunstiger behandeld dan derdelanders. De ACVZ is van mening dat de grenzen van proportionaliteit door het hanteren van verschillende maatstaven voor deze verschillende categorieën overschreden kunnen worden. In het oog moet worden gehouden dat er een redelijke verhouding is tussen de gepleegde inbreuk op de openbare orde en de rechtspositie van de vreemdeling. De glijdende schaal moet niet zijn gericht op bestraffing maar op beveiliging van Nederland en haar ingezetenen nu en in de toekomst. Het gevaar van recidive en de inschatting daarvan spelen daarbij een belangrijke rol.¹

Glijdende schaal blijft van toepassing op vreemdelingen die tientallen jaren in Nederland gevestigd zijn

Een vreemdeling valt niet meer onder de bedreiging van uitzetting na het plegen van een strafbaar feit als hij tot Nederlander is genaturaliseerd. Door sommige vreemdelingen wordt het Nederlanderschap niet geambieerd. Voor andere vreemdelingen is naturalisatie niet mogelijk, onder meer ten gevolge van de voorgenomen invoering van strengere financiële eisen en integratievereisten.² Deze vreemdelingen blijven dus altijd vreemdeling en blijven dus ook altijd het risico lopen te worden uitgezet naar aanleiding van een strafrechtelijke veroordeling. Als de wijzigingsvoorstellen voor de glijdende schaal doorgang vinden, lopen deze vreemdelingen het risico ook na zeer lang verblijf in Nederland nog te worden uitgezet in verband met een strafrechtelijke veroordeling. De ACVZ verwacht dat toepassing van de voorgestelde glijdende schaal in veel van deze gevallen niet verenigbaar zal zijn met de Europeesrechtelijke proportionaliteitstoets.

Noodzakelijkheid

De ACVZ spreekt haar zorgen uit over het feit dat kort na elkaar een aantal aanscherpingen van de glijdende schaal hebben plaatsgevonden en nu opnieuw een voorstel voorligt dat tot aanzienlijk ernstiger gevolgen leidt voor vreemdelingen die in aanraking komen met de strafrechter. Door de diverse aanscherpingen van de afgelopen tien jaar is de glijdende schaal in steeds mindere mate een proportioneel middel geworden om de openbare orde te bewaken.³ Immers, terwijl de criteria van de glijdende schaal sinds de jaren tachtig van de vorige eeuw steeds restrictiever zijn geworden, zijn de belangen die ingevolge de artikelen 8 EVRM en 3 Verdrag inzake de rechten van het kind

1 ACVZ-advies Openbare orde en verblijfsbeëindiging, 2005.

2 In het ACVZ wetsadvies over het concept wetsvoorstel tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) van 10 mei 2011 geeft de ACVZ aan dat zij 'verwacht dat het aanscherpen van de voorwaarden voor het verkrijgen en verlenen van het Nederlanderschap zal leiden tot uitsluiting van de Nederlandse nationaliteit van vreemdelingen die permanent het recht hebben om in Nederland te verblijven'. Zie ook R. van Oers, *De naturalisatietoets geslaagd? Onderzoek naar de toestandkoming en effecten van de naturalisatietoets*, Nijmegen: Wolf Legal Publishers, 2006.

3 De in 1982 geïntroduceerde glijdende schaal is in 1990, 2002, 2004, 2006 en 2010 aangescherpt.



(VRK) moeten worden afgewogen in gewicht gelijk gebleven. Het ligt dan ook niet zonder meer voor de hand dat de scherpste variant van de glijdende schaal beter geschikt is als concretisering van de belangenafweging in de beslisspraktijk dan de minst scherpe variant. Als gevolg van deze steeds verdere verschuiving komt een botsing met het Europese recht dichterbij.

In de Nota van Toelichting wordt naar de mening van de ACVZ onvoldoende aangegeven waarom de voorgestelde maatregelen noodzakelijk zijn. De commissie is bekend met de incidenten waarover in de Tweede Kamer is gesproken, maar mist in het voorstel een relevant verband tussen die debatten en de voorgestelde maatregelen.⁴

Daarnaast is bij de vorige wijziging van de glijdende schaal medio 2010 door het kabinet aangegeven dat een algemene aanscherping van de glijdende schaal niet noodzakelijk werd geacht.⁵

De ACVZ is met name niet overtuigd van de noodzaak van de maatregel die het mogelijk maakt een vreemdeling die korter dan drie jaar in Nederland verblijft na een veroordeling voor één strafbaar feit (het kan gaan om bijvoorbeeld schending van briefgeheim, belediging, vandalisme of een klein vermogensdelict zonder geweld zoals winkeldiefstal) uit te zetten.

Het wijzigingsvoorstel is op geen enkele plek onderbouwd met cijfers over het aantal criminele vreemdelingen die met de huidige regeling niet en met de voorgestelde regeling wel kunnen worden uitgezet en ontbeert daardoor een afdoende motivering. In de Nota van Toelichting bij de vorige wijziging van de glijdende schaal werd wel een cijfermatige onderbouwing van de voorgestelde maatregelen gegeven.⁶

Legitimiteit

Europees toetsingskader is verplichtend en richtinggevend

De ACVZ is van mening dat de verschillende voor Nederland geldende verplichtingen vanuit de Europese regelgeving onvoldoende worden geïncorporeerd in het nationale beleid ten aanzien van de glijdende schaal. Hieronder wordt dit per verplichting nader toegelicht.

Richtlijn langdurig ingezetenen

In de preambule bij de Richtlijn betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen is opgenomen dat de Europese Raad tijdens het

4 *Kamerstukken II 2009/10, 19 637, nr. 1330, p. 26-29.*

5 *Stb. 2010, 307, p. 67:* "Met deze specifieke maatregelen [ACVZ: de strengere glijdende schalen voor bijzonder ernstige misdrijven en voor veelplegers] is de handhaving van de rechtsorde naar de mening van de regering beter gediend dan met de als instrument minder geschikte aanscherping van het openbare ordebeleid over de gehele linie. Daarmee zou ook ten aanzien van vreemdelingen die weliswaar een misdrijf hebben gepleegd maar de rechtsorde niet zeer ernstig hebben geschokt, eerder tot verblijfsbeëindiging kunnen worden overgegaan."

6 *Stb. 2010, 307, p. 68.*



overleg van Tampere heeft verklaard dat de juridische status van derdelanders 'meer in overeenstemming moet worden gebracht met die van de onderdanen van de lidstaten en dat iemand die gedurende een nader te bepalen periode legaal in een lidstaat heeft verbleven en een vergunning tot langdurig verblijf heeft, in deze lidstaat een aantal uniforme rechten zou moeten verkrijgen die zo dicht mogelijk bij de rechten van EU-burgers liggen.⁷

In artikel 6 is nader uitgewerkt hoe een derdelander om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid de status van langdurig ingezetene kan worden onthouden. Hierbij dient rekening te worden gehouden met:

- de aard en ernst van de inbreuk die is gepleegd, respectievelijk;
- het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat;
- de duur van het verblijf;
- het bestaan van banden met het land van verblijf.

Artikel 9, derde lid, bepaalt dat een langdurig ingezetene zijn status als langdurig ingezetene kan verliezen indien hij, gelet op de ernst van de feiten die hij heeft gepleegd, een bedreiging vormt voor de openbare orde. Verwijdering is echter slechts mogelijk als aan de bepalingen van artikel 12 is voldaan: de langdurig ingezetene dient een actuele en voldoende ernstige bedreiging te vormen, waarbij rekening dient te worden gehouden met:

- de duur van het verblijf op het grondgebied;
- de leeftijd van betrokkene;
- de gevolgen voor de betrokkene en de leden van zijn gezin;
- het bestaan van banden met het land van verblijf of het ontbreken van banden met het land van herkomst.

In de systematiek van artikel 3.86 Vb 2000 wordt de duur van het verblijf meegewogen bij de toepassing van de glijdende schaal op grond van lid 2, en houdt de minister rekening met de overige in de Richtlijnbevestiging genoemde omstandigheden op grond van de leden 14 en 15. De commissie acht deze implementatie onvolledig om twee redenen.

Ten eerste is artikel 3.86 lid 14 ten onrechte uitsluitend van toepassing op vreemdelingen die houder zijn van een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen *die is afgegeven door een andere staat die partij is bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie* en dus niet op de houders van een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen die Nederland zelf heeft afgegeven.

De rechten van de Richtlijn langdurig ingezetenen gelden echter ook voor deze laatste categorie.⁸ Om conformiteit met het Unierecht te verzekeren adviseert de ACVZ om de zinsnede '*die is afgegeven door een andere staat die partij is bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie*' te verwijderen.

Ten tweede functioneert de glijdende schaal in het voorstel als hoofdregel en de toetsing aan de individuele omstandigheden in de leden 14 en 15 als

7 Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, Preambule overwegingen 2, 8 en 16, *PbEU* 2004, L 16, p. 44.

8 Uit *Stb.* 2006, 585 (Besluit van 23 november 2006 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 in verband met de implementatie van richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen) blijkt niet dat een EG-vergunning voor langdurig verblijvende derdelanders die is afgegeven door Nederland voor wat betreft de toepassing van artikel 3.86 specifiek is uitgezonderd.



uitzondering. Dat betekent voor de toepassing van artikel 3.86 Vb 2000 dat toepasselijkheid van de glijdende schaal het vermoeden oplevert dat de verblijfsvergunning ingetrokken kan worden, welk vermoeden dan weerlegbaar is op grond van de omstandigheden genoemd in leden 14 en 15. Het is zeer de vraag of daarmee recht wordt gedaan aan de genoemde Richtlijnbevestigingen, die geen aanleiding geven te veronderstellen dat de daarin opgesomde verschillende omstandigheden uiteenlopend gewicht toekomt.

De commissie adviseert dan ook, teneinde conformiteit met het Unierecht te verzekeren, voor personen die onder de werking van de Richtlijn langdurig ingezetenen vallen, aansluiting te zoeken bij de openbare orde-regeling voor gemeenschapsonderdanen als neergelegd in artikel 8.8 en 8.18 Vb 2000, en de glijdende schaal derhalve niet van toepassing te laten zijn op bedoelde derdelanders. Ook wordt geadviseerd de in de artikelen 6 en 12 van de Richtlijn genoemde omstandigheid 'duur van het verblijf' op te nemen als mee te wegen factor in artikel 3.86 lid 14 Vb 2000.

Gezinsherenigingsrichtlijn

Volgens artikel 6 van de Gezinsherenigingsrichtlijn kan toegang of verder verblijf van degenen die zich beroepen op het recht op gezinshereniging, worden beëindigd op grond van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid. Daarbij moet rekening worden gehouden met de volgende aspecten:

- de ernst van de inbreuk;
- de aard van de inbreuk;
- het risico dat van de persoon uitgaat.

Behalve met de omstandigheden genoemd in artikel 6, moet op grond van het bepaalde in artikel 17 van de Richtlijn rekening worden gehouden met:

- aard en de hechtheid van de gezinsband;
- duur van het verblijf in de lidstaat;
- bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst.

Bij de afweging van de belangen moet voorts volgens artikel 5 lid 5 van de Richtlijn steeds terdege rekening worden gehouden met de belangen van het minderjarige kind.⁹

Daarmee geeft de Richtlijn voor een derdelander die verblijf heeft in het kader van gezinshereniging meeromvattende waarborgen dan die welke de Nederlandse glijdende schaal biedt. Het gaat bij de afweging, behalve om de opgelegde gevangenisstraf in relatie tot de verblijfsduur, immers ook om onder meer het individuele gedrag en dus het risico dat van het individu uitgaat.¹⁰

De uit de Richtlijn voortvloeiende toetsing is daarmee complexer dan het (voorgestelde) nationale openbare orde-beleid. Het voorgenomen nieuwe beleid zou daarom voor deze categorie van gevallen kunnen sneuvelen vanwege strijdigheid met Richtlijn 2003/86/EG.

In het huidige artikel 3.86 lid 13 Vb 2000 zijn artikel 6 en artikel 17 van de Gezinsherenigingsrichtlijn ten dele geïmplementeerd. In dat artikel wordt aangegeven dat bij de belangenafweging rekening wordt gehouden met '*de aard en de hechtheid van de gezinsband van de vreemdeling, alsmede het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst.*'

9 HvJ EU 27 juni 2006, zaak C-540/03, r.o. 63, 87, 101.

10 HvJ EU 27 juni 2006, zaak C-540/03, Europees Parlement/Raad van de EU, en HvJ EU 4 maart 2010, zaak C-578/08, Chakroun/Nederland.



De ACVZ mist in deze opsomming andere zaken die ook in de belangenafweging zouden moeten worden meegewogen:

- de ernst van de inbreuk;
 - de aard van de inbreuk;
 - het risico dat van de persoon uitgaat;
 - de belangen van kinderen die door uitzetting van het gezinslid worden geraakt.
- De commissie adviseert daarom artikel 3.86 lid 13 Vb 2000 zodanig aan te vullen dat alle relevante aspecten van artikel 6 en 17 van de Gezinsherenigingrichtlijn worden opgenomen. Daarnaast adviseert de commissie om in artikel 3.86 lid 13 Vb 2000 een passage op te nemen waardoor artikel 5 lid 5 van de Gezinsherenigingsrichtlijn, waarin wordt bepaald dat de lidstaten terdege rekening moeten houden met de belangen van minderjarige kinderen, erin wordt geïncorporeerd.

Ten slotte meent de commissie dat met de huidige vormgeving van artikel 3.86 Vb 2000 aan de aspecten aard en ernst van de inbreuk een zwaarder gewicht toekomt dan aan de andere in de Richtlijn genoemde omstandigheden. De Gezinsherenigingsrichtlijn geeft hier net zo min als de Richtlijn langdurig ingezetenen aanleiding toe. De commissie adviseert dan ook, teneinde conformiteit met Unierecht te verzekeren, voor personen die onder de werking van de Gezinsherenigingsrichtlijn vallen, aansluiting te zoeken bij de openbare orde-regeling voor gemeenschapsonderdanen als neergelegd in artikel 8.8 en 8.18 Vb 2000, en de glijdende schaal derhalve niet van toepassing te laten zijn op bedoelde derdelanders. Tevens wordt geadviseerd om de in de artikelen 6 en 12 van de Richtlijn genoemde omstandigheid 'duur van het verblijf' op te nemen als mee te wegen factor in artikel 3.86 lid 13 Vb 2000.

8 EVRM

Bij verblijfsbeëindiging dient rekening te worden gehouden met artikel 8 EVRM. In dit artikel is het recht op uitoefening van gezinsleven en privéleven neergelegd. Het bepaalt dat overheidsinmenging alleen is toegestaan in het belang van de nationale veiligheid, openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

In de zaak Üner heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens tien wegingscriteria vastgesteld voor de beoordeling van uitzetting in verband met strafrechtelijke veroordelingen.¹¹ De eerder bekende Boultifcriteria worden herhaald en uitgebreid met twee extra punten, hetgeen leidt tot de volgende opsomming:

- aard en ernst misdrijf,
- duur verblijf van betrokkene in het land,
- tijd na de inbreuk op de openbare orde en persoonlijk gedrag,
- nationaliteit,
- gezinssituatie,
- voorwetenschap,
- leeftijd en omstandigheden kinderen,
- positie echtgenoot,
- de belangen en het welzijn van het kind,
- de banden met gastland en land van herkomst.

¹¹ EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland, JV 2006, 417, m.nt. Boeles.



Met betrekking tot vreemdelingen van de tweede generatie die nog geen gezin hebben gesticht heeft het Hof in de zaak Maslov een enigszins andere lijn neergelegd.¹² Het Hof bepaalt in die zaak dat weinig ruimte bestaat om de uitzetting van een gevestigde migrant vanwege voornamelijk niet-gewelddadige vergrijpen, die deze beging als minderjarige, te rechtvaardigen. In de zaak Boussara vult het Hof deze uitspraak aan door te stellen dat uitzetting alleen gerechtvaardigd is als sprake is van een zeer ernstige bedreiging voor de openbare orde.¹³

Ook als het niet gaat om de tweede generatie, kunnen vreemdelingen die op grond van de glijdende schaal zouden kunnen worden uitgezet en die geen gezin, partner of kinderen hebben, een zodanig netwerk van persoonlijke, sociale en economische contacten opgebouwd hebben in het land van verblijf, dat uitzetting een inbreuk is op hun privéleven in de zin van artikel 8 EVRM.¹⁴

Voor verreweg de meeste vreemdelingen voor wie op grond van de glijdende schaal uitzetting zou kunnen worden overwogen, zal gelden dat zij gezinsleven hebben met personen die rechtmatig in Nederland verblijven of dat sprake zal zijn van privéleven in de zin van artikel 8 EVRM. De ruimte voor de Nederlandse overheid om het verblijfsrecht te beëindigen voor deze vreemdelingen is beperkt, met name wanneer banden met kinderen bestaan omdat in die zaken moet worden uitgegaan van 'the best interests of the child'.¹⁵

De ACVZ adviseert daarom in het 13e lid van artikel 3.86 Vb 2000 de beperking van de daarin voorgeschreven toets tot gevallen, waarin de verblijfsvergunning is verleend onder een beperking verband houdende met verblijf als familie- of gezinslid, te laten vervallen. Het artikellid zou dan luiden: 'Bij de toepassing van de voorgaande leden houdt Onze Minister in elk geval rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de vreemdeling, en met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst'.

Voorts adviseert de ACVZ in het 15e lid van artikel 3.86 Vb 2000 de zinsnede 'Bij de toepassing van het veertiende lid' te wijzigen in 'Bij de toepassing van de voorgaande leden'.

Conclusie

De aan de ACVZ voorgelegde ontwerp tekst vergroot de verschillen tussen eigen burgers, EU-burgers en derdelanders in plaats van ze te verkleinen, wat de proportionaliteit niet ten goede lijkt te komen. De rechtspositie van houders van de EU-status van langdurig ingezetene die deze status niet in andere lidstaten maar in Nederland hebben gekregen is niet onderkend. De toetsingscriteria van de artikelen 5, 6 en 17 Gezinsherenigingsrichtlijn zijn niet volledig geïmplementeerd. De toetsing aan artikel 8 EVRM is ten onrechte beperkt tot houders van een verblijfsvergunning voor gezinshereniging. De toetsing aan artikel 3 VRK is ten onrechte beperkt tot gezinsleden van EU-burgers. De ACVZ wijst erop dat, zeker in Europees verband, meer factoren in de overweging moeten worden betrokken bij de beslissing om al dan niet tot verblijfsbeëindiging over te kunnen gaan dan de voorgestelde glijdende schaal

12 EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk, *JV* 2008, 267, m.nt. Boeles.

13 EHRM 23 september 2010, zaak 25672/07, Boussara/Frankrijk.

14 EHRM 9 okt. 2003, zaak 48321/99, Slivenko/Letland, *JV* 2003/494; EHRM 30 november 1999, zaak 34374/97, Baghli/Frankrijk; EHRM 29 juli 2002, zaak 2346/02, Pretty/UK.

15 Zie bijvoorbeeld EHRM 28 juni 2011, zaak 55597/09, Nunez/Noorwegen.



en het daarmee samenhangende beleid voorschrijven. Het voorstel gaat immers slechts uit van een verband tussen de verblijfsduur en de opgelegde gevangenisstraf.

De ACVZ adviseert de glijdende schaal buiten toepassing te laten voor die vreemdelingen op wie de Gezinsherenigingsrichtlijn dan wel de Richtlijn langdurig ingezetenen van toepassing is, en aansluiting te zoeken bij de openbare orde-regeling voor gemeenschapsonderdanen als neergelegd in artikel 8.8 en 8.18 Vb 2000.

Voor het overige is de ACVZ van oordeel dat de minister niet langer kan volstaan met een algemene standaardoverweging dat met alle belangen rekening is gehouden. In elke individuele beslissing zal concreet moeten worden aangegeven op welke manier rekening is gehouden met de uit de Europese verplichtingen voortvloeiende belangen.

Zonder afbreuk te doen aan deze algemene kanttekeningen volgt hieronder een opmerking naar aanleiding van de specifieke wijzigingsvoorstellen.

Nota van Toelichting

Algemeen, pag. 1 en Artikelsgewijs, artikel 3.86, lid 5

In de tekst (bij Algemeen) staat dat een 'lik op stuk-beleid' wordt geïntroduceerd voor de eerste drie jaar van verblijf. *'Dit betekent dat in het eerste jaar van verblijf elk misdrijf zoals onder het eerste lid bepaald kan worden tegengeworpen bij een verzoek tot verlenging van de verblijfsvergunning, indien er sprake is van een veroordeling van ten minste één dag gevangenisstraf.'*

De ACVZ merkt op dat dit 'lik op stuk-beleid' nog andere gevolgen heeft. Zo heeft niet alleen elk misdrijf in het eerste jaar, maar ook elk misdrijf begaan in het tweede en derde jaar van verblijf gevolgen voor verlenging van de verblijfsvergunning. Ook kan de verblijfsvergunning gedurende de eerste drie jaar worden ingetrokken wanneer sprake is van één dag gevangenisstraf. De tekst van de Nota van Toelichting biedt daarmee geen afdoende motivering voor de voorgestelde aanscherping.

Deze opmerking geldt ook voor de tekst onder de artikelsgewijze toelichting van artikel 3.86, vijfde lid Vb 2000. Ook daar wordt de passage 'in het eerste jaar' gebruikt en niet op de andere consequenties ingegaan.

De ACVZ is graag bereid tot nadere toelichting.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr. Adriana C.J. van Doijeweert

Mr. Wolf N. Mannens